

272

2683-2690

3. Cikkely: IMÁDSÁGRA VEZETŐK

A TANÚK FELHŐJE

2683 A tanúk, akik előttünk mentek be az Országba, főleg azok, akiket az Egyház "szenteknek" ismer el, életük példájával, írásaikkal és mai imádságaikkal közlik az imádság élő hagyományát. Látják Istent, dicsérik Őt, és nem szűnnek meg törődni azokkal, akiket a földön hagytak. Amikor bementek "Uruk örömébe", "sok fölé" állították őket. Közbenjárásuk Isten tervének a legmagasabbrendű szolgálata. Imádkozhatunk és kell is imádkoznunk azért, hogy értünk és az egész világért közbenjárjanak.

2684 A szentek közösségében az egyházak történelme folyamán különböző lelkiségek fejlődtek ki. Isten emberszeretete egy tanújának személyes karizmája továbbadható volt, mint Illés "lelkéé" Elizeusnak és Keresztelő Jánosnak, hogy a tanítványok ennek a léleknek részesei legyenek. Bizonyos lelkisége van különféle liturgikus és teológiai mozgalmaknak is, és a hit inkulturációjáról tanúskodik bizonyos emberi és történelmi környezetben. A keresztény lelkiségek részesei az imádság élő hagyományának, és a hívők számára szükséges vezetők. Gazdag sokféleségükben tükrözik a Szentlélek tiszta és egyetlen világosságát.

"A Lélek valóban a szentek helye. A szent viszont a Lélek sajátos helye, és odaadja magát, hogy Istennel lakják, és az Ő templomának hívják."

AZ IMÁDSÁG SZOLGÁI

2685 A keresztény család az imádságra nevelés első helye. A házasság szentségére épülve a család "családi egyház", melyben Isten gyermekei "mint Egyház" tanulnak meg imádkozni és kitartani az imádságban. A család mindennapi imádsága főleg a kisgyermek számára első tanúja az Egyház élő emlékezetének, melyet a Szentlélek türelmesen ébresztget.

2686 A fölszentelt szolgák is felelősek Krisztusban testvéreik és nővéreik imádságra neveléséért. A Jó Pásztor szolgálóiként arra vannak fölszentelve, hogy Isten népét az imádság élő forrásaihoz vezessék: Isten Igéjéhez, a liturgiához, az isteni erények életéhez és Isten "mai napjához" a konkrét körülmények között.

2687 Számtalan szerzetes egész életét az imádságnak szentelte. Az egyiptomi pusztaszerzeteseinek korától kezdve remeték, szerzetesek és szerzetesnők szentelik életüket Isten dicsőítésére és az ő népéért való közbenjárásra. Imádság nélkül az Istennek szentelt élet nem maradhat fenn és nem terjedhet; az imádság a szemlélődés és a lelki élet egyik élő forrása az Egyházban.

2688 A gyermekek, a fiatalok és a felnőttek katekézise arra irányul, hogy Isten ígéjét a személyes imádságban átéljék, a liturgikus imádságban megjelenítsék és bensőleg magukévá tegyék, hogy egy új életben gyümölcsöt hozzon. A katekézis a népi jámborság értékelésére és támogatására is szolgálhat. Az alapvető imádságok kívülről tudása az imádságos élet elengedhetetlen támasza; de az is fontos, hogy ezen imádságok értelmét ízlelni megtanulják.

2689 Az imádkozó csoportok vagy az "imádság iskolái" ma az imádság megújulásának jelei és eszközei az Egyházban, amennyiben a keresztény imádság igaz forrásaiból merítenek. A közösségre törekvés az igazán egyházi imádság egyik jele.

2690 A Szentlélek egyes híveknek adja a bölcsesség, a hit és a megkülönböztetés ajándékát az imádság mint közjó érdekében (lelkivezetés). Azok a férfiak és nők, akik ebben az adományban részesülnek, valóban szolgálják az imádság élő hagyományának: Ezért a tökéletességre törekvő léleknek Keresztes Szent János tanácsa szerint "nagyon kell ügyelnie arra, hogy kinek a kezeire bízza magát; mert amilyen a mester, olyan a tanítvány, és amilyen az atya, olyan a gyermek". Továbbá: a vezetőnek nemcsak "bölcsnek és okosnak kell lennie, de tapasztalatokkal is rendelkeznie kell. (...) Mert ha nem tapasztalt a tisztán és igazán lelki dolgokban, nem fogja tudni vezetni a lelket, aki Istentől különleges kegyelmeket kap, sőt meg sem fogja érteni őt."